

Dwa strzały do śpiącego. Napad 4-ch bandytów na mieszkanie zamożnego gospodarza.

Włocławek, 11 sierpnia. (Od wł. kor.) W wiosce Cieluchowo, gm. Kikół położonej o 9 kilometrów od Lipna czterech zamaskowanych bandytów dokonało napadu z bronią w ręku na dom bogatego gospodarza Jankowskiego.

Dwu bandytów po wyrwaniu okna wpadło do mieszkania Jankowskiego, a dwóch pozostało na czatach na podwórzu zagrody. Bandyci dali do śpiącego Jankowskiego dwa strzały, raniąc go w bok i prawą rękę i zażądali od niego wydania pieniędzy za sprzedaną pszenicę.

Ponieważ Jankowski odmówił rzucili się na

jego żonę, którą dotkliwie pobili, a trzytygodniowego noworodka usiłowali wrzucić do piwnicy.

Gospodarz pomimo ran, brocząc we krwi zawłókł się na podwórze... i tam bandyci stojąc na czatach pobili go tępemi narzędziami aż do utraty przytomności.

Po zamknięciu służby w piwnicy bandyci splundrowali mieszkanie zrabowawszy 1,000 zł. gotówką i zbiegli. Zawiadomione władze policyjne o napadzie przybyły na miejsce ze starostą Kawczyńskim na czele oraz komendantem P. P. Binertem. Ciężko rannego

i pobitego Jankowskiego przewieziono na kurację do szpitala w Lipnie.

Napad wywołał wielkie wrażenie w okolicy.

Gospodarz zastrzelił żonę lokatora.

Górzno (pow. Brodnica), 11 sierpnia. Pomiędzy właścicielem domu Bernardem Lange, jego żoną a lokatorem Franciszkiem Dąbrowskim i żoną Kazimierą w Górznie doszło do ostrego zatargu, a następnie do bójki, podczas której wystrzelał z rewolweru zabita została Kazimiera Dąbrowska. Tłum zatargu było nieporozumienie o mieszkanie. Wdrożono dochodzenia.

Przed rozpoczęciem roku szkolnego... Min. Komunikacji uruchamia pociągi dodatkowe.

Warszawa, 11 sierpnia. Wobec spodziewanego wzmożonego ruchu podróży, powracających z letnisk i uzdrowisk w związku z rozpoczynającym się rokiem szkolnym,

Ministerstwo Komunikacji uruchamia następujące pociągi dodatkowe przyspieszone z wagonami I, II i III klasy, według taryfy pociągów osobowych: z Helu i Gdyni, w okresie od 12 do 20 sierpnia — odejście z Helu 10.20 i z Gdyni 12.45, przyjazd do Poznania 19.05, z Helu 9.25, i z Gdyni 12.15, przyjazd do Warszawy 20.45 (wszystkie wspomniane pociągi wyłącznie z miejscówkami), odejście z Gdyni 21.17, przyjazd do Warszawy (dw. Gdański) 7.43, z Głęboców, Wisły i Zwardonia w okresie od 15 do 20 sierpnia r. b.: odejście z Głęboców 19.10, z Wisły 19.25, z Zwardonia 19.08, z Katowic 23.17, przyjazd do War-

szawy 5.52, z Zakopanego w okresie od 14 do 20 sierpnia r. b.: odejście z Zakopanego 9.25, z Nowego Targu 10.14, z Chałówek 11.35, z Krakowa 16.15, przyjazd do Warszawy 23.24 (wyłącznie z miejscówkami), z Krynicy od 14 do 20 sierpnia r. b. odejście z Krynicy 8.25, z Muszyny 8.58, z Zegiestowa 9.19, z Piwnicznej 10.00, z Nowego Sącza 10.43, przyjazd do Warszawy 23.35 (wyłącznie z miejscówkami), z Worochty w okresie od 12 do 31 sierpnia r. b.: odejście z Worochty 14.45, ze Staniśławowa 17.32, ze Lwowa 20.56, przyjazd do Warszawy godz. 9.00, z Worochty w okresie od 13 do 23 sierpnia: odejście 8.13, przyjazd do Lwowa 11.09.

Należy zauważyć, że do pociągów z miejscami numerowanymi bilety wraz z miejscówkami sprzedają kasy biletowe oraz biura podróży już w przeddzień wyjazdu.

Nurkowie założyli już liny dookoła zatopionego autobusu.

Węgrów, 11 8. Zatopiony autobus znajduje się jeszcze pod wodą, ale zdano już ustalić nazwiska 14 ofiar katastrofy. Są to:

Ratowicz Izaak z Łomży, Aporowicz Jan kiel z Ostrowi, Lipszyc Jozek z Ostrowi, Appelberg Aron z Ostrowi, Badaczowa Ewa z Warszawy, Łaja Fleiszer z Warszawy, Borow Józef z Ostrowi, Lewiński Icek z Łomży, Kraszevska Stefania z Łomży, Kraszevska Halina z Łomży, córka Stefani, Feinkopf Sura z Łomży, Fredsztern Chana z Łomży, Wielec Abram z Ostrowi.

Nazwisko piętnastego pasażera zostanie ustalone dopiero po wydobyciu autobusu.

Autobus, który padł ofiarą wypadku nosił numer rejestracyjny B. 77077, marki GMC. t. zw. „Dzems”. Stanowił on własność Jadwigi Piechowicz z Ostrowi Mazowieckiej, Józefa Kraszevskego, Moszka Bruna i Moryca Garbusa z Łomży.

Koncepnarjuszami nominalnymi linii autobusowej, na której wydarzyła się katastrofa, byli Piechowicz i Kraszewski a faktycznie eksploatowali linię Brun i Garbus.

Węgrów, 10 sierpnia. Dzisiaj rano

spuścili się nurkowie na dno i założyli dookoła autobusu liny. Autobus prawdopodobnie do południa zostanie wydobyty na powierzchnię.

Dotychczas wypłynął na powierzchnię trup Chrysta Moszka, nadto wydłobiono z wody książeczkę Lewińskie-go, zamieszkałego w Łomży.

Zuchwała kradzież wyrafinowanych rzezimieszków. Fałszywy wywiadowca i kamerdyner ZRABOWALI SREBRA HISTORYCZNE HR. BADENICH.

Lwów, 11 sierpnia. Niezwykle zuchwałej kradzieży dokonano w pałacu hr. Badenich w Radziechowie. Banda składała się z trzech osobników i przystąpiła w sposób niezwykle wyrafinowany do ograbienia pałacu. Jeden z szajki zaangażował się do pałacu jako kamerdyner. Drugi z nich wystąpił w roli wywiadowcy policji i zgłosiwszy się z podrobionymi papierami do zarządu

pałacu ostrzegł właścicieli przed planowym jakoby napadem, podejmując się równocześnie pilnowania pałacu przed włamaniem.

Pożywszy zaufanie domowników „wywiadowca” i „kamerdyner” spakowali drogocenną biżuterię i srebra do kufrów i załadowali wszystko do kłopotliwego przez trzeciego współnika samochodu. W pałacu spostrzeżono kra-

dzież i zaalarmowano policję, która samochodem starosty podjęła pościg za bandytami. Rozpoczął się

dramatyczny wyścig

na szosie, prowadzącej do Lwowa. W połowie drogi samochód złodziei ugrzązł w błocie. Pod groźbą rewolwerów chłopcy musieli go wyciągnąć na do bry odcinek drogi, poczem bandyci skierowali się ku Dublanom.

Tu zabrakło im benzyny. Zakopawszy łup, uciekli dalej pieszo. Policja, wiedząc, że nie mogli uciec z ciężkimi walizkami, rozpoczęła poszukiwania i łup odnalazła

pod warstwą ziemi.

Dwóch bandytów ujęto, trzeci zbiegł. W walizkach znajdowały się cenne srebra historyczne i biżuteria rodu Badenich.

Śmiertelny sen pod wagonem. Zmiażdżone zwłoki pastuszki. Niebezpieczne zmęczenie.

Chodorów, 11 sierpnia. Obok tartaków „Forestina” w Chodorowie wydarzył się wstrząsający wypadek, 15-letnia Anna Słotwińska, służąca st. ustawiacza parowozowni Kowalczyka pasła rano krowy niedaleko toru kolejowego, na którym stoją zwykle

rezerwowe wagony towarowe. W pewnym momencie Słotwińska usiadła pod jednym ze środkowych wagonów towarowych, by schronić się przed deszczem.

Tymczasem wskutek zapotrzebowania wagonów towarowych nagle ruszono z miejsca wozy, które przejechały Słotwińską. Dziewczyna skonała na miejscu. Funkcjonariusze kolejowi zajęci łączeniem wozów i ich przetaczaniem nie zauważyli wogóle tej okropnej

sceny, dziewczyna bowiem, która widocznie zasnęła pod wozem, nie wydała wogóle krzyku ani jęku. Dopiero w pół godziny po wypadku zauważył zmiażdżone i skręcone ciało pod jednym z wozów dozorca Hryciów, który zawiadomił o swem odkryciu władze. Na miejsce wypadku przybiegły tłumy ludzi i siostra ofiary wypadku. Lotem błyskawicy rozeszły się rozmaite plotki, np. że Słotwińska padła ofiarą mordu, że jakiś osobnik pchnął ją pod koła i t. p. Fakt ten jest wogóle nieprawdopodobny, gdyż manewr taki byłby zauważyli funkcjonariusze kolejowi.

Słotwińska pochodziła z Młynisk, koło Żurawna (pow. Żydaczów). Jak sama opowiadała, rodzice jej zginęli śmiercią samobójczą wśród

niezwykłych okoliczności.

Matka jej zgładziła dziecko, a mając później wyrzuty sumienia, otruliła się. Ojciec pojął drugą żonę, która jednak po roku zmarła. Po śmierci drugiej żony ojciec pewnego dnia powiesił się w stodole. Pozostały dwie sieroty, które musiały szukać służby. Słotwińska

była zawsze senna.

Pewnego razu wysłano ją napoić konia. Gdy po kilku godzinach nie wróciła, rozpoczęto za nią poszukiwania i znaleziono ją śpiącą nad wodą. Prawdo-

podobnie Słotwińska w tym wypadku również spała na szynach pod wozem i uległa tragicznemu wypadkowi.

Zarząd kolei angielskich cofnął redukcję pensyj z r. 1931. Zażegnany strajk kolejarzy.

Londyn, 11 8. Zarządy towarzystw kolejowych w Wielkiej Brytanii odbyły wczoraj kilkugodzinną konferencję z delegatami

związku zawodowego kolejarzy, na której dyskutowano przedłożone przez kolejarzy ultimatum co do przywrócenia plac z r. 1931 przed wprowadzeniem 5 procentowej redukcji. Zarządy kolei zgodziły

się przywrócić połowę potrąconej wówczas sumy t. j. 2 i pół procent w dwóch ratach, a mianowicie 1 ¼ procent 1-go października oraz 1 ¼ procent 1-go stycznia. Istnieje przypuszczenie, że propozycje te zostaną przez związek zawodowy kolejarzy

przyjęte

i w ten sposób groźba strajku kolejowego w Anglii ulegnie zażegnaniu.

Ucieczka cyganki z obozu Bójka wśród wozów.

Z Gniezna donoszą: W Arkuszewie pomiędzy stacjonującymi tam Cyganami wybuchła bójka, której powodem była... kobieta. Cygan ka ta uciekła od męża i schroniła się w obozie swego ojca. Porzucony mąż, nie mogąc się pogodzić z tym stanem rzeczy, przybył po swą żonę do obozu jej ojca.

Gdy uciekiniarka nie chciała wrócić do męża, ten przemocą usiłował ją zabrać ze sobą. Na tem tle doszło między dwoma sąsiadującymi z sobą obozami do wielkiej awantury, w rezultacie której 9 Cyganów osadzono w areszcie policyjnym, gdzie przez długi czas wyprawiali różne brewerje, powodując zbiegowisko przy ulicy Rzeźnickiej.

NAJWIĘKSZA LECZNICA. Największa lecznica chorób ocznych została wybudowana w Londynie kosztem trzy stu tysięcy funtów (około 8 miljn. zł.). Jest to największa ze wszystkich lecznic istniejących w Anglii i najwspółcześniej urządzone. W zakładzie tym może znaleźć pomieszczenie od razu 500 chorych. Zakład zaopatrzony jest we wszystkie najnowsze urządzenia i aparaty lecznicze, które stawiają go w rzędzie najlepiej urządzonych lecznic w Europie. Koszty budowy, urządzenia i utrzymania lecznicy, przeznaczonej dla niezamożnych pacjentów, ponosi miasto.

Kulami regulował zaległe zarobki

niesłychane zajścia w Piotrowicach

Mistrz brukarski Leon Dymaszewski przy pomocy wynajętych robotników prowadzi roboty brukarskie w Piotrowicach.

Z powodu zalegania z wypłatą zgłosiło się wczoraj do mieszkania Dymaszewskiego dwóch robotników Teofil Książd oraz Piotr Górny,

Zginał w kąpielni junak z Chorzowa

Z Cieszyna donoszą: Ubiegłego popołudnia utopił się w czasie kąpiei w Wiśle pod Zarzeczem, 20-letni Eryk Szweiga z O. D. R. w Zarzecz, pochodzący z Chorzowa.

Fale rzeki uniosły topielca i zwłok dotąd nie odzyskano.

O wypadku powiadomiono władze sądowe w Bielsku i rodziców.

Ukarany sztygar

Okręgowy Urząd Górniczy w Katowicach skazał ostatnio za nieprzestrzeganie przepisów górniczo-policyjnych w drodze administracyjnej dozorcę kopalni Giesche Wilhelma Rookscheina na karę 50 zł.

Bojowa płatka

pod gradem strzałów

W okolicach dworca Szarlej-Piekary patrolujący funkcjonariusze Straży Granicznej zauważyli przekradających się pięciu przemytników, obładowanych workami z towarem. Ponieważ mimo licznych wezwań do zatrzymania się, przemytnicy na nawoływania nie reagowali, podjęto pościg i oddano za nimi serię strzałów rewolwerowych, które zotrzymały uciekające 5 osoby. Na szczęście wypadku postrzelenia nie było.

Atak serca

Na ulicy Bytomskiej w Świętochłowicach zasłabła nagle Rozalia Januszkiewiczowa z Bielszowic (Sienkiewicza 3), zatrudniona u mistrza piekarskiego Augustyna Piosilki, która padła zemdlona na bruk. Stwierdzono, że uległa ona atakowi serca.

Po udzieleniu pierwszej pomocy, przewieziono ją do szpitala w Goduli.

Pomocnik biurowy z Banku Ludowego w Świętochłowicach

Zbroił się na krwawe wyprawy

Skruszonego Niemczyka znaleziono na strychu

Z Tarn. Gór donoszą (R): Jak już donosiśmy dnia 7. b. m. zgłosiła na tutejszym post. ofic. policji Agnieszka Niemczyk (Stroma 10), że jej 16-letni syn Józef ułotnił się z domu w niewiadomym kierunku.

Przeprowadzone dochodzenia ustaliły, że Niemczyk, który był pomocnikiem biurowym w Banku Ludowym w Świętochłowicach, inkasował przez dłuższy czas składki członkowskie dla partii Ch. D., sprzeniewierzył je i

przetrwonił.

Niemczyk pozostawał pod wpływem literatury i tygodników kryminalnych i miał jakieś nieokreślone bliżej podejrzane zamiary, bowiem zaopatrzył się w broń, rewolwer systemu Nagana, a nie mogąc nabyć w Tarn. Górach nabo-
jów, wyjechał na stronę niemiecką, skąd powrócił już kompletnie uzbrojony.

Zaopatrzonego w broń i naboje przybył do

Katowic.

Tu nie mógł jednak zdecydować się na żaden czyn, wobec czego — wyczerpawszy się z gotówki, zdecydował się powrócić do Tarn. Gór, gdzie urkywał się na strychach.

Dnia 9. b. m. został wykryty przez policję i przytrzymany. Po przesłuchaniu i rozbrojeniu obiecującego młodzieńca oddano pod dozór rodziców.

Bandyci z Bykowiny

byli zdecydowani na „mokrą robotę“

Sprawców zuchwałego napadu rabunkowego na Bank Ludowy w Świętochłowicach nie udało się jeszcze przesłuchać i dojść w jaki sposób powstał plan dokonania rabunku. Tymczasem z innej strony wychodzą szczegóły dowodzące, że bandyci już dzień przedtem byli przygotowani na wszystko.

Wieczorem dnia poprzedzającego napad spotkał Hoffmanna i Szmusza na szosie No-

womiejskiej pomiędzy Świętochłowicami a Bykowiną, w pobliżu szybu „Reichel“, mieszkając tej ostatniej miejscowości, Maks Pilny. Obaj bandyci, najprawdopodobniej omawiający plan napadu na bank, na widok niepożądanego widza, rzucili się na Pilnego i bez żad-

nej przyczyny uderzyli go w twarz rękoma i rewolwerem, wybijając mu ząb.

W śmiertelnej trwodze o życie, Pilny zdołał się wyrwać z ich rąk i zaczął uciekać. Hoffmann i Szmusz oddali jeszcze za nim 2 strzały poczem zbiegli w kierunku Zgody.

Groźna eksplozja benzyny

Dwoje ludzi w płomieniach

Wczoraj około godz. 12-tej w południe zaalarmowano pogotowie ratunkowe i straż pożarną do mieszkania Oswalda Matuszczyka w Katowicach (Kościelecki 47), gdzie skutkiem nieostrożności przy czyszczeniu ubrania benzyna, nastąpiła eksplozja bańki z benzyna.

Skutkiem wybuchu wyleciały z okien mieszkania szyby oraz uszkodzone zostały rzeczy. Całe mieszkanie stanęło w ogniu, ogarniając płomieniami oboje Matuszczyków.

Przybyłe w międzyczasie pogotowie udzieliło ciężko poparzoną małżonkę pierwszą

pomocy.

Straż pożarna okazała się zbędna, bowiem przy pomocy sąsiadów ogień został stłumiony.

Ograbiony Horn

Do mieszkania Henryka Horna w Chorzowie I. (Chrobrego 10) włamał się jakiś nieznany sprawca, który korzystając z nieobecności właściciela mieszkania, spłądował pokoje, zabierając szereg przedmiotów z garderoby i galanterii.

Nad Atlantykiem

robi się tłok

LONDYN, 10. 8. (tel. wł.) Francuscy lotnicy Codos i Rossi mogą spać spokojnie. Zapowiedziane pobicie ich rekordu długości przebiegu bez lądowania przestrzeni nie udało się.

Lotnicy kanadyjscy Ayling i Reid, którzy, zabrawszy zapasy benzyny na 4 dni, wylecieli onegdaj z Kanady, aby dotrzeć co najmniej do Bagdadu, wylądowali wczoraj wieczorem w Heston w angielskim hrabstwie Middlesex.

Pobicie rekordu wprowadziło im się nie udało, lot ich jednak był też swego rodzaju premierą: był to pierwszy bezpośredni lot Kana-

da — Anglija.

Lot odbywał się w trudnych warunkach, dokuczająca im bowiem mgła i chłód. Ogółem przebyli oni przestrzeń 5.900 km w 30 godzin i 51 min.

Ayling i Reid lecieli na aparacie, na którym lotnik angielski Mollison wraz ze swą żoną Amy Johnson dokonali lotu przez Atlantyk w kierunku ze wschodu na zachód.

Zaznaczyć ponadto należy, że wczorajszy lot był 25-tym skolei udanym lotem przez Atlantyk z Ameryki do Europy.

Książę pieniaczy...

Nowy telegram Plessa do Ligi Narodów

Niebywałe insynuacje w stosunku do władz

Książę Pszczyński w dalszym ciągu nie przestaje demonstrować przeciwko zarządzeniom władz. W związku nałożeniem w ostatnich czasach sekwestry w zakładach księcia Pszczyńskiego za zaległości podatkowe zastosował on ponownie do sekretariatu Ligi Narodów telegram następującej treści:

„Władze Skarbowe do tej pory wszelkie sprzeciwy wniesione przeciwko poczynionemu zajęciu pozostawiły bez załatwienia. Również nie doręczono mi powiadomienia za jakie należności podatkowe poczyniono poszczególnie zajęcia, wskutek czego sekwestrator skarbowy ma prawo do ściągnięcia całej pretensji.

Oprócz tego dnia 4 sierpnia przystąpiono do nowych zajęć gotówkowych a mianowicie zajęto 800.000 złotych z kasy dyrekcji kolei za dostarczony węgiel. Pozatem zajęto 300 000 zł. pretensyj od różnych firm prywatnych za dostarczony węgiel, oraz 50 000 zł. za sprzedane zboże, które nie należy do przedsiębiorstw ks. Pszczyńskiego.

Licytacja inwentarza zamku wyznaczona została na 10 i 11 sierpnia.

Zarobki robotnicze za miesiąc lipiec uregulowano dotychczas w 16 proc. Natomiast pensje urzędnicze za miesiąc ubiegły i bieżący wogóle nie załatwiono.

W ostatnim ustępie telegramu ks. Pszczyński dopuszcza się niesłychanej insynuacji za co prokurator powinien pociągnąć go odpowiedzialności karnej.

Mianowicie ks. Pszczyński twierdzi, że władzom zależy na tem, by jego zakłady jak

najwcześniej zostały unieruchomione i zrujnowane.

Wkońcu zaś ks. Pszczyński prosi, by Liga Narodów zajęła się jego sprawą i kwestię zaległości podatkowych zbadała i przekazała następnie po skontrolowaniu na posiedzenie wrześniowe Ligi Narodów.

Na marginesie zażalenia ks. Pszczyńskiego wspomnieć wypada, że dyrekcja ks. Pszczyńskiego mimo najlepszych dochodów zawsze należała do najnieregularniejszych płatników podatkowych. Można nawet udowodnić, że dyrekcja wyrzucała olbrzymie kwoty na agitację list niemieckich podczas ostatnich wyborów

na agitację za szkolnictwem niemieckim oraz na subwencje dla Volksbundu. W księgach dyrekcji zakładów księcia Pszczyńskiego wydatki te figurowały w rubryce: „Wydatki na cele kulturalno-oświatowe“.

Co zaś do niewypłacenia robotnikom zaległości za robociznę jest to tylko z strony ks. Pszczyńskiego zwykłą złośliwością, bowiem jak stwierdzono gotówka zwalniana na wypłaty przedsiębiorstwom ks. Pszczyńskiego przeznaczona została na uregulowanie rzekomych długów zagranicznych i została z Polski wywieziona.

Prezes Volksbundu puszczony na bęben

W wczorajszy piątek już od wczesnych godzin porannych przed zamkiem w Pszczynie gromadziły się większe tłumy ludzi, komentujących żywo ostatnie wypadki. Krótko przed godz. 9 do zamku przybyli sekwestratorzy Urzędu Skarbowego w Pszczynie, czyniąc przygotowania do przeprowadzenia licytacji.

Przed zamkiem oraz we wszystkich wejściach ustawione były silne posterunki policyjne, które utrzymywały należyty porządek.

Sekwestratorzy zawiadomili oczekujące osoby, że wobec niedojścia do jakiegokolwiek

porozumienia pomiędzy stronami, przystąpi się do licytacji zajętych przedmiotów.

Jako pierwsze sprzedane zostały w zamku zbiory rogów w ilości 42 sztuk, które nabył krewny ks. Pszczyńskiego hr. Hochberg z Mo-nachjum. Z przebiegu licytacji wynioskować można było, że krewni ks. Pszczyńskiego zamierzali kupić wszystkie przedmioty, przedstawiające jakąś wartość historyczną dla ich rodu.

Licytacja została przerwana wieczorem.

Poród na komisariacie

Przybyła dla załatwienia sprawy na I. Komisariacie Policji przy ul. Słowackiego w Katowicach, Marta Sobierał, dostała na schodach bólów porodowych i nim zdołano się zorientować powiła dziecko.

Zawezwanem pogotowiem ratunkowym przewieziono matkę i dziecko do szpitala miejskiego w Katowicach. Oboje czują się dobrze.

Noworodkowi niewątpliwie przeznaczona jest karjera policyjna.

Pożar

Z Cieszyna donoszą: Ubiegłego wieczoru powstał groźny pożar w zabudowaniach Pawła Chraściny w Wiśle. Ogień strawił cały domek wraz z urządzeniem wyrażając szkodę na zgórą 10 tys. zł.

Ujęcie rabusiów

Z Rybnika donoszą: W związku z napadem rabunkowym na Hermana Kwaśnicę z Olzy, któremu zabrano większą kwotę pieniężną, przytrzymała policja jako sprawców zawodowego przemytnika Alfreda Krakówkę, Huberta Neuwertę, Oskara Scholzę, Aleksandra Weidę i Henryka Zajacę ze Skrzyszowic.

Poza ograbieniem Kwaśnicy mają oni na sumieniu usiłowane wymuszenie pieniędzy pod groźbą zabicia na niej. Marjannie Ganicznej z Olzy.

Ujętych przekazano władzom sądowym w Wodzisławiu.

Gdy grają klaksony

trzeba zmykać z jezdni

Na ulicy Paderewskiego w Zawodzie dostał się wczoraj pod przejeżdżający samochód osobowy, kierowany przez Maksymilianą Brytkę z Katowic, 45-letni Ryszard Lach z Zawodzia. Lach odniósł szereg obrażeń i odstawiono go na kurację do szpitala.

Winę ponosi sam poszkodowany, bowiem mimo dawanych sygnałów usiłował przebiec. Na skrzyżowaniu ulic Limanowskiego i Skła-

dowskiego w Michałowicach wpadł pod koła furmanki powozonej przez Szpila Seidemana z Będzina 4-letni Jan Struzik z Michałowic.

Chłopiec uwiesił się dla psoty z tyłu przejeżdżającej furmanki i skutkiem nieuwagi dostał się pod tylne koła. Odniósł okaleczenia głowy i nóg.

Po udzieleniu pierwszej pomocy przez lekarza, powierzono go opiece domowej.

Komu się szczęście uśmiechnęło?

PELNA TABELA WYGRANYCH 30-EJ
LOTERJI PAŃSTWOWEJ.

100.000 zł. — 51389.	100.000 zł. — 51389.
15.000 zł. — 130321 116582 134940	15.000 zł. — 130321 116582 134940
157404	157404
10.000 zł. — 96482 161238 163309.	10.000 zł. — 96482 161238 163309.
5.000 zł. — 154864	5.000 zł. — 154864
2.000 zł. — 29904 65282 166962	2.000 zł. — 29904 65282 166962
1.000 zł. — 45034 66073 89195 103310	1.000 zł. — 45034 66073 89195 103310
104026 1120121 149755	104026 1120121 149755
500 zł. — 10652 10660 27039 23226	500 zł. — 10652 10660 27039 23226
28463 32765 34264 14335 65646 65984	28463 32765 34264 14335 65646 65984
73253 75741 68486 83495 91303 97856	73253 75741 68486 83495 91303 97856
117259 118646 137181 118691 129080	117259 118646 137181 118691 129080
144564 152160 153676 167388 159074	144564 152160 153676 167388 159074
400 zł. 4532 8580 2911 1570 17508 17100	400 zł. 4532 8580 2911 1570 17508 17100
21686 24902 32888 48554 49437 49466 50979	21686 24902 32888 48554 49437 49466 50979
57457 65795 64719 88638 97166 97359 98426	57457 65795 64719 88638 97166 97359 98426
95843 109814 115079 116092 121977	95843 109814 115079 116092 121977
135818 140937 144787 162001 160034	135818 140937 144787 162001 160034
164569	164569
300 zł. — 11063 12998 22966 31272	300 zł. — 11063 12998 22966 31272
50753 51267 73182 79560 81481 90374	50753 51267 73182 79560 81481 90374
103287 111471 116625 117053 125554	103287 111471 116625 117053 125554
124055 139793 141901 145838 150535	124055 139793 141901 145838 150535
151363 152240 154021 166867 166337	151363 152240 154021 166867 166337
168979.	168979.
250 zł. — 1785 1759 3004 4051 8490	250 zł. — 1785 1759 3004 4051 8490
9775 11832 14546 12505 1544 19433	9775 11832 14546 12505 1544 19433
15280 21946 23704 24090 26672 27018	15280 21946 23704 24090 26672 27018
27784 32063 34351 39053 43184 46285	27784 32063 34351 39053 43184 46285
51116 52662 56666 55937 58841 62003	51116 52662 56666 55937 58841 62003
66960 69362 70600 72504 75485 81718	66960 69362 70600 72504 75485 81718
88541 87227 86978 86623 93377 93354	88541 87227 86978 86623 93377 93354
90850 93554 102095 102750 108379 105091	90850 93554 102095 102750 108379 105091
108939 108131 109961 111323 113713	108939 108131 109961 111323 113713
117547 118086 118122 120319 125746	117547 118086 118122 120319 125746
127352 127287 126740 132620 131425	127352 127287 126740 132620 131425
133899 137257 139479 142917 147787	133899 137257 139479 142917 147787
150512 152775 156911 157482 164178	150512 152775 156911 157482 164178
164156 166201 167369 168294.	164156 166201 167369 168294.

CIĄNIENIE DRUGIE.

Zł. 50.000 — 122589	Zł. 50.000 — 122589
Zł. 15.000 — 124095	Zł. 15.000 — 124095
Zł. 10.000 — 60821, 100364	Zł. 10.000 — 60821, 100364
Zł. 5.000 — 51815	Zł. 5.000 — 51815
Zł. 2.000 — 23033, 15257, 35889, 116926	Zł. 2.000 — 23033, 15257, 35889, 116926
133452, 66880, 156808	133452, 66880, 156808
Zł. 1000 — 3458, 31122, 46601, 60538	Zł. 1000 — 3458, 31122, 46601, 60538
78768, 138072, 141913, 130479, 16853	78768, 138072, 141913, 130479, 16853
Zł. 500 — 1447, 18590, 22416, 32951,	Zł. 500 — 1447, 18590, 22416, 32951,
41698, 11403, 84447, 100329, 120899, 124805	41698, 11403, 84447, 100329, 120899, 124805
143943, 149486, 152019	143943, 149486, 152019
Zł. 400 — 5652, 2958, 353, 2973, 40323	Zł. 400 — 5652, 2958, 353, 2973, 40323
43256, 52194, 54894, 52142, 69077, 77056	43256, 52194, 54894, 52142, 69077, 77056
82536, 86751, 91889, 97994, 108095, 116687	82536, 86751, 91889, 97994, 108095, 116687
125775, 129915, 137644, 138180, 152337	125775, 129915, 137644, 138180, 152337
152607.	152607.
Zł. 300 na n-ry: 2758 4689 12787 11196 22551	Zł. 300 na n-ry: 2758 4689 12787 11196 22551
27920 39984 42561 42745 42874 46998 65053	27920 39984 42561 42745 42874 46998 65053
66425 69533 82023 93381 95054 100844 107233	66425 69533 82023 93381 95054 100844 107233
118225 127029 121252 133397 138088 241502	118225 127029 121252 133397 138088 241502
146894 147306 160002.	146894 147306 160002.
Zł. 250 na n-ry: 3973 4285 8743 9624 9710	Zł. 250 na n-ry: 3973 4285 8743 9624 9710
16908 18922 21024 22215 26094 30215 34614	16908 18922 21024 22215 26094 30215 34614
41946 47565 47828 49943 51578 57462 59414 55555	41946 47565 47828 49943 51578 57462 59414 55555
56810 61381 61872 64205 74993 78247 77741 82953	56810 61381 61872 64205 74993 78247 77741 82953
94763 95298 97672 99604 99750 100098 103006	94763 95298 97672 99604 99750 100098 103006
107875 108056 108291 108632 108875 117184	107875 108056 108291 108632 108875 117184
117357 118325 126245 129271 129384 1307000	117357 118325 126245 129271 129384 1307000
133401 136442 138537 139692 140416 140560	133401 136442 138537 139692 140416 140560
141769 145447 147642 149576 150638 152830	141769 145447 147642 149576 150638 152830
156145 156926 158334 161043 163110 164138 165347	156145 156926 158334 161043 163110 164138 165347
166940.	166940.

STAWKI.

1 i 2 CIĄNIENIE.

24 94 104 37 87 397 408 502 632 708 810 15	24 94 104 37 87 397 408 502 632 708 810 15
918 1042 77 129 231 454 540 668 711 46 50 57 840	918 1042 77 129 231 454 540 668 711 46 50 57 840
2351 446 515 707 801 39 914 3452 709 62 85 4117	2351 446 515 707 801 39 914 3452 709 62 85 4117
311 76 509 80 784 947 5223 33 349 786 890 6028	311 76 509 80 784 947 5223 33 349 786 890 6028
36 147 208 65 470 684 7341 78 521 35 786 985	36 147 208 65 470 684 7341 78 521 35 786 985
8009 31 147 61 315 36 758 60 836 37 93 921 40	8009 31 147 61 315 36 758 60 836 37 93 921 40
9029 89 500 3 830 60 921 10406 9 849 918 20 1380	9029 89 500 3 830 60 921 10406 9 849 918 20 1380
699 884 929 31 62 72 12040 53 288 471 597 13170	699 884 929 31 62 72 12040 53 288 471 597 13170
223 64 66 376 493 552 64 728 945 14261 78 94	223 64 66 376 493 552 64 728 945 14261 78 94
443 76 534 87 663 949 99 15114 204 36 311 489	443 76 534 87 663 949 99 15114 204 36 311 489
534 654 16184 427 75 514 17190 211 48 67 97	534 654 16184 427 75 514 17190 211 48 67 97
456 87 551 694 870 78 926 18142 230 678 773	456 87 551 694 870 78 926 18142 230 678 773
19069 323 33 474 533 54 687 724 88 898.	19069 323 33 474 533 54 687 724 88 898.
20087 93 269 322 443 530 97 704 98 897 21064	20087 93 269 322 443 530 97 704 98 897 21064
92 142 287 300 8 77 90 625 724 872 93 22057 236	92 142 287 300 8 77 90 625 724 872 93 22057 236
361 541 55 663 818 23729 65 843 83 935 24120	361 541 55 663 818 23729 65 843 83 935 24120
750 813 42 54 25199 310 49 517 59 67 747 819 38	750 813 42 54 25199 310 49 517 59 67 747 819 38
52 927 26021 240 91 359 412 547 94 600 973	52 927 26021 240 91 359 412 547 94 600 973
27018 31 109 99 311 458 672 752 847 988 98 28025	27018 31 109 99 311 458 672 752 847 988 98 28025
191 213 304 701 33 62 808 60 64 87 29125 375	191 213 304 701 33 62 808 60 64 87 29125 375
572 684 771 889 30204 47 77 618 86 909 31360 86	572 684 771 889 30204 47 77 618 86 909 31360 86
716 846 67 32051 123 214 318 31 436 83 573 779	716 846 67 32051 123 214 318 31 436 83 573 779
935 922 72 33002 92 431 516 38 34228 314 64 408	935 922 72 33002 92 431 516 38 34228 314 64 408
15 645 824 52 918 60 35019 274 330 731 34 986	15 645 824 52 918 60 35019 274 330 731 34 986
36026 170 243 79 559 822 934 37166 574 675 985	36026 170 243 79 559 822 934 37166 574 675 985
38027 33 65 168 92 228 59 90 325 655 39038 84	38027 33 65 168 92 228 59 90 325 655 39038 84
162 287 547 97 687 717 83 958 68.	162 287 547 97 687 717 83 958 68.
40082 165 228 303 28 555 612 897 41037 198	40082 165 228 303 28 555 612 897 41037 198
216 421 567 723 823 82 42186 485 782 881 971	216 421 567 723 823 82 42186 485 782 881 971
43383 435 767 807 48 64 44170 227 48 98 553	43383 435 767 807 48 64 44170 227 48 98 553
678 700 69 805 944 49 45196 249 78 514 655 790	678 700 69 805 944 49 45196 249 78 514 655 790
824 65 954 46125 46 64 269 443 870 47047 74	824 65 954 46125 46 64 269 443 870 47047 74
125 43 78 264 410 547 821 37 81 87 494 569 708	125 43 78 264 410 547 821 37 81 87 494 569 708
23 24 852 990 49052 101 348 859 5004 113 54 382	23 24 852 990 49052 101 348 859 5004 113 54 382
447 505 699 51070 313 84 94 413 751 865 52165	447 505 699 51070 313 84 94 413 751 865 52165
361 479 522 47 86 781 873 901 33 53104 32 237	361 479 522 47 86 781 873 901 33 53104 32 237
78 89 384 438 815 995 54059 746 807 22 82 981	78 89 384 438 815 995 54059 746 807 22 82 981
88 55466 95 98 698 837 918 56055 122 33 231 41	88 55466 95 98 698 837 918 56055 122 33 231 41
315 82 414 710 35 95 845 57081 111 76 474 583	315 82 414 710 35 95 845 57081 111 76 474 583
600 768 58018 106 444 70 815 913 59391 470 513	600 768 58018 106 444 70 815 913 59391 470 513
734 953.	734 953.
60500 887 61125 220 433 36 531 44 62215 47	60500 887 61125 220 433 36 531 44 62215 47

358 500 27 850 62 67 973 94 63075 90 131 35 449	358 500 27 850 62 67 973 94 63075 90 131 35 449
725 823 927 64082 191 286 315 405 551 644 867	725 823 927 64082 191 286 315 405 551 644 867
94 65225 69 381 636 838 63 949 66129 274 408 13	94 65225 69 381 636 838 63 949 66129 274 408 13
788 67156 303 497 505 92 698 766 832 68188 327	788 67156 303 497 505 92 698 766 832 68188 327
438 596 659 784 883 921 65 69136 202 416 556	438 596 659 784 883 921 65 69136 202 416 556
708 89 70280 92 708 834 943 53 63 84 71233 325	708 89 70280 92 708 834 943 53 63 84 71233 325
536 72038 71 487 91 619 752 865 73002 34 174 96	536 72038 71 487 91 619 752 865 73002 34 174 96
268 91 563 77 642 73 794 74036 111 313 450 588	268 91 563 77 642 73 794 74036 111 313 450 588
605 26 46 856 907 60 75032 150 238 53 430 58	605 26 46 856 907 60 75032 150 238 53 430 58
632 727 56 904 47 51.	632 727 56 904 47 51.
76068 134 61 246 617 758 77487 640 78 711 46	76068 134 61 246 617 758 77487 640 78 711 46
78008 76 97 176 542 669 729 770 79100 289 341	78008 76 97 176 542 669 729 770 79100 289 341
596 641 784 866 76 80419 74 743 50 883 941 81106	596 641 784 866 76 80419 74 743 50 883 941 81106
675 79 725 890 82093 565 636 934 83000 20 39 50	675 79 725 890 82093 565 636 934 83000 20 39 50
133 395 495 621 720 84 87 872 947 84035 133 48	133 395 495 621 720 84 87 872 947 84035 133 48
272 273 401 738 85122 28 420 696 86150 323 537	272 273 401 738 85122 28 420 696 86150 323 537
782 94 810 39 45 911 87125 25 34 56 516 621 88375	782 94 810 39 45 911 87125 25 34 56 516 621 88375
580 627 38 91 769 887 983 89177 397 498 714 37	580 627 38 91 769 887 983 8917

Słowa gorące i entuzjastyczne.

Co mówią rodacy z zagranicy?
Wspaniale — to jedyne określenie.

Długo marzyli, by ujrzeć rzeczywistość...

Przyjechali z obczyzny. Z daleka. Do Polski — w odwiedziny. A Polska wita ich całym sercem i stara się, aby wizyta w macie rzy, wywołała niezatarte wspomnienie. Na ulicach, w teatrze, na terenie Sejmu — wszędzie widzi się miłych gości z opaskami na ramieniu z białoczerwonymi wstążeczkami i kłap. Polacy z zagranicy. Jak się tu czują? Co im się podoba? Jakże wspomnienia wywołują z kraju? Zapytajmy ich samych.

— No, i jakież wrażenie wywiezie pan z Polski? — Jak się pan czuje w Warszawie?

Zapytany pan o mądrą, miłą twarz i włosy przyprószonych siwizną, uśmiecha się na to zapytanie promiennie.

— Wspaniale — to jedyne określenie, jakie można znaleźć na to wszystko, co tu widzimy i jak się czujemy — odpowiada mój rozmówca, gość z Czechosłowacji. — Poprostu wspaniale. Nie jestem po raz pierwszy w stolicy, byłem tu parokrotnie. Ale za każdym razem widzę, że jest coraz piękniejsza. A jeśli chodzi o ogólne wrażenie ze zjazdu, z nastrojów, jakie panują podczas całego zjazdu, to są nadzwyczajne. O ileż większy entuzjazm, zapał i zbratanie czuje się, niż podczas poprzedniego zjazdu. I taki entuzjazm nieklamany, nie robiony. Tak jakoś jest na prawdę dobrze i pięknie.

RADOŚĆ MŁODYCH.

Przemila pani, również z Czechosłowacji mówi o tamtejszych organizacjach kobiecych, podtrzymujących przywiązanie do Polski. O tych dawnych i szlachetnych szlacheckich, żonach matkach i córkach górników, które tam, na obczyźnie, spełniają tak wspaniale swoje posłannictwo matek — Polek. Przyjechały tu do Warszawy — odwiedzić i zobaczyć tę Polskę.

Rozmawiamy także o młodzieży polskiej, z Czechosłowacji. — Tu entuzjazm wybucha już bezgranicznie. Młodzi — chłopcy i dziewczęta są poprostu oszokowani, upojeni. Boże, jakież tu się dobrze czują.

— Pysznie — oto, co się słyszy.

— A poza to jest nadzwyczajnie. Tak brzmi młoda opinia. Opinia, którą zawiozą z sobą zagranicę. Zachwyt i entuzjazm.

NAJPIĘKNIEJSZE — WILANÓW, ŁAZIENKI I NOWE DZIELNICE.

Młodzież z Westfalii. Młodzi chłopcy i panny. Wszystko — ludzie pracy. Pracują w przemyśle, w biurowości, w handlu. Polskę odwiedzili po raz pierwszy. Warszawa — jak mówią — zrobiła na nich pierwszorzędne wrażenie.

— Tak nas nadzwyczajnie przyjmują tu, mówi sympatyczny człowiek. Przecież i teatr mamy darmo i różne rozrywki.

Okazuje się, że ogólnie bardzo podobają się przedstawicielowi w Łazienkach.

— Och, również. A najlepiej podobał się ogród Łazienkowski, Wilanów, no i te nowe dzielnice, te nowe gmachy. Takie ładne, czyściutkie. Tylko szkoda, że jest w mieście tyle żydów. Oni są tacy brudni, tak zanieczyszczają miasto.

DŁUGIE LATA MARZYLI O TEJ PODRÓŻY

Stoją sobie tacy sympatyczni państwo. Pan i pani. Wstążeczki wskazują, że to przybysze z zagranicy.

To goście ze słonecznej Francji. Pani — urodzona na obczyźnie. Pochodzi z polskiej rodziny. Pan — urodzony w Polsce.

Życie we Francji dosyć gorączkowe szybko, ciągle w ostrem tempie, naogół bardzo pochłania. Ale zawsze znajdzie się chwila na wspomnienie o Polsce. W domu mówimy po polsku. I czasem tak się człowiekowi przypomina, jak to bywało tu, w Polsce — bo ja się wychowałem na wsi — mówi pan. A pani uśmiecha się z lekkim cudzoziemskim akcentem mówi, że też bardzo chciała przyjechać.

Na zakończenie pogawędki — słyszę zdanie. — Mówiono dawniej, że Warszawa mały Paryż — to nieprawda, obecnie Warszawa — to drugi Paryż.

MACIE TU DOSTATEK.

Rodaczkę z Ameryki udało się schwytać tylko na moment.

— Wrażenie — naturalnie, że jaknajlepsze i niezapomniane. A wogóle to jednak zamożny i bogaty jest ten nasz stary kraj. Życie tu macie tanie. I dobre.

POLSKA PRZODUJE — MÓWI GOŚĆ Z DANII.

Gość z Danii, p. Franciszek Garyga — rolnik, urodził się w Polsce pod Kaliszem. Akurat przed samą wojną wybrał się do Ameryki — szukać chleba, a tymczasem zawierucha wojenna zarzuciła go do Danii. Jest więc na obczyźnie od lat dwudziestu. A teraz w Warszawie jest po raz pierwszy.

— Co pan powie o dzisiejszej Polsce?

— A, no cóż. Piękna jest. Wszystko wspaniale się rozwija. Taka Gdynia. To mało zobaczyć tylko tak z daleka, obejrzeć. To trzeba dobrze zobaczyć z bliska, żeby dopiero widzieć, co to za wspaniałe miasto. I tak prędko się wzrosło. I Warszawa też wspaniała. Rodak z Danii mówi powoli z wielką rozważą, poważnie. Widać, że to co mówi jest dobrze przemyślane. — Widziałem już

różne miasta zagraniczne i kraje jeśli mówić prawdę — to niektóre z nich są wspanialej zagospodarowane, nadbudowane, niż Polska — dodaje p. Garyga — bo przecież przez te lata, co inne państwa miały dostatek i spokój, to nasz kraj był albo w niewoli, albo w wojnie i dopiero niedawno zaczęliśmy budować Polskę na nowo, ale za to można śmiało powiedzieć, że kiedy tak pięknie i prędko się u nas wszystko rozwija — to właściwie Polska wyprzedza inne narody. Przoduje, a inne państwa zostają za nią w tyle.

Pytam o Polaków w Danii. Przebywa tam spora ilość naszych rodaków. Około 7 tysięcy. Prawie wszyscy zatrudnieni są na roli. Niektórzy dochodzą na wet do posiadania własnych gospodarstw. Ale nie wszyscy, gdyż aby dojść do czegoś na gospodarstwie rolnym w Danii, trzeba koniecznie pracować niezmiernie intensywnie i znać dobrze przystosowaną do tamtejszych warunków — gospodarkę rolną. — Trzeba umieć wykorzystywać ziemię — mówi pan Garyga. I dodaje, że jednak u nas rolnicy nie potrafią wydobyć z gospodarki tego, co by się dało. A w Danii —

nauczyli się tego. Od Duńczyków. I poza to nie docenia się u nas w kraju wielkiego znaczenia spółdzielni rolniczych.

— A jak tam na obczyźnie, pamiętają ludzie o Polsce?

P. Garyga opowiada, że pracuje się w tym kierunku w miarę sił. Robi się, co można. — Tylko, że tam, że to pracownicy rolni przeważnie emigrowali — to inteligencji nie mamy, dopiero to nowe, młode pokolenie będzie naszą inteligencją.

I dodaje z wielkim przejęciem:

— Bo przecież oświata — to ważna rzecz. Żeby naród był oświecony.

Rozmawiamy jeszcze na temat tamtejszych stosunków. — Duńczycy — dobrzy, porządni ludzie. Nie krępują uczuć narodowych. Tylko niektórzy księża — obcokrajowcy, nie Duńczycy, przeważnie Niemcy, rozwijają propagandę w kierunku wynarodowiania Polaków. — Ale się nie damy — kończy rozmowę, pełną tak trafnych spostrzeżeń, gość z Danii — polski rolnik z ziemi Ralskiej.

O cudzoziemskich grassantach i ich polskich poplecznikach.

Słowo „Żyrardów” elektryzuje polskie społeczeństwo. Żyrardów bowiem to symbol obcego korsarstwa, spadek przeszłości, w której Polskę traktowano na modłę kolonialną, jej zaś przedstawicieli przyjmowano w przedpokojach. „Żyrardów” to jednocześnie symbol krzywdy robotniczej i, niestety, wysiłku na rzecz obcych za cenę stanowisk i tantiem.

Już transakcja sprzedaży Zakładów Żyrardowskich Marcelemu Boussacowi była niezmiernie wymowna, aczkolwiek Sejm rozgrzeszył b. ministra skarbu Ku charskiego. W chwili, gdy Zakłady Żyrardowskie były sprzedawane w 1923 roku za sumę pół miliona złotych, inweście budowlane państwowego zarządu wynosiły około dwóch milionów złotych, zaś znajdujące się na składzie towary reprezentowały wartość dwunastu milionów złotych. Nie bacząc na to, przyznano jeszcze p. M. Boussacowi pożyczkę z PKO.

Marceli Boussac nie spieszył się z wpłatą umówionej sumy. Skarb musiał ją zmusić wyprocesowywać, by ostatecznie należność ta została zahipotekowana na Zakładach Żyrardowskich.

Marceli Boussac jest właścicielem firmy francuskiej pn. „Comptoir d'Industrie Cottoniere”. Nabywając pakiet akcji żyrardowskich musiał się on liczyć z faktem istnienia jeszcze innych akcjonariuszów. Ponadto Marceli Boussac nie widział powodu, aby podtrzymywać Żyrardów, który stanowił na rynku konkurencję dla jego francuskich przedsiębiorstw.

Rozpoczyna się długie pasmo zabiegów, mających na celu wypompowanie kapitałów z Żyrardowa do Comptoir d'Industrie Cottoniere. Przypominamy dla zobrazowania sobie stanu rzeczy umowę o wpłaceniu przez Żyrardów na rzecz C.I.C. „podatku” w wysokości 2 proc. od obrotu za „pomoc kredytową” i wzory, dalej zakupy bawełny po cenach znacznie wyższych od rynkowych, dalej należności za „porady” i „pomoc techniczną” w wysokości 20 milionów złotych itp.

Jeśli chodzi o pomoc kredytową dla Żyrardowa, to warto przypomnieć fakt, że z tytułu wysrubowanych i sztucznych należności na rzecz Comptoir d'Industrie Cottoniere, które wyniosły razem

55 milionów złotych, p. Boussac kazał sobie wystawić weksle gwarancyjne na sumę 180 milionów złotych, które na wzór Stawiskiego bez żenady puścił w kurs, obciążając nadomiar Zakłady Żyrardowskie kosztem żyra, dyskonta i opłat stemplowych. Takich sztuczek przeprowadzono bardzo wiele. Polscy członkowie zarządu Żyrardowa pokrywali je swymi nazwiskami i milczeniem.

Wreszcie przyszła chwila, że opinia publiczna zaalarmowała społeczeństwo wobec nieustannej dewastacji tych polskich zakładów przemysłowych, wobec skandalicznych stosunków, panujących w Zakładach, wobec łzie plantatorskie go traktowania robotników przez francuskich dyrektorów i ich polskich służalców z osławionym Waśkiewiczem na czele.

Padł tragiczny strzał Blachowskiego, który targnął sumieniami ludzkimi.

Polscy akcjonariusze zrzeszyli się, przeciwdziałali procesowi notorycznego okradania Zakładów Żyrardowskich. Wyłoniono zarząd, na czele którego stanęli pp. Młynarski, Dobiecki i Piatowski. Jednocześnie na mocy sekwestru tymczasowy zarząd objął gospodarke Żyrardowa.

Tutaj dla scharakteryzowania sytuacji z przed sekwestru zacytuujemy obraz tych zakładów, zaczerpnięty z książki Hukli-Laskowskiego pt. „Mój Żyrardów”.

„...poszczególne oddziały fabryki szły po trzy cztery dni w tygodniu, a przytem w całej wielkiej fabryce pracowało już nie 9 tys. robotników jak dawniej, ale niewiele ponad 1.000. Jednocześnie wszakże administracja była taka kosztowna, jak bodaj nigdy dotąd. Sam Koe hler pobierał kilkaset tysięcy rocznie, a i wielu innych otrzymywało po kilka tysięcy miesięcznie. W biurach warszawskich siedzieli różni dygnitarze zagraniczni, mający bardzo wysokie pensje, a techniczny personel fabryki był liczny. Na te kosztowną administrację, która nie była mniejsza od administracji dawnej, gdy w fabryce pracowało 9 tys., lecz raczej większa musiała zapracować nieco ponad 1000 robotników”.

W tych warunkach tymczasowy zarząd objął rządy w Żyrardowie. Całe miasto uroczyście witało nowych za-

rzadców, widząc w nich wybawicieli z niewoli dyrektorskiej, z nędzy i głodu.

Minęło kilka miesięcy. Nagle na szpaltach prasy ukazał się komunikat, donoszący o zawarciu ugody między większością akcjonariuszów (Boussac) a mniejszością. Komunikat podkreślił wielkie korzyści społeczne i gospodarcze tej transakcji.

Czyżby koniec „sprawy Żyrardowa”?

Włec znowu Boussac ze swymi adhe rentami mają wziąć w posiadanie potrzykroć umęczony i okradziony Żyrardów?

Nie! Poprostu efekt zabiegów złotych palcei ręki p. Marceliego Boussaca. Wia domo nom bowiem, że p. Aleksander Le dnicki jeździł i prowadził rokowania-konszachy między stronami. Wiadomo nam, że w tej sprawie maczał jeszcze ręce adwokat Urbanowicz, oraz adwokat Polikier, raz już zawieszony w czynnościach przez Radę Adwokacką. Pod wpływem takich perswazyj reprezentanci mniejszości akcjonariuszów pp. senator Dobiecki i generał Piatowski wykorzystali nieobecność trzeciego reprezentanta p. Młynarskiego i zawarli pakt z Boussacem.

Sumienia dużo bardziej kruche, niż „argumenty” p. Marceliego Boussaca.

Ale minęły bezpowrotnie już czasy, kiedy to w Polsce nazwiska senatorów i generałów wystarczały na pokrycie najbrudniejszych afer. Minęły też czasy, kiedy protekcja tej czy owej ambasady wystarczała dla zapewnienia bezkarności.

Komunikaty oficjalne doniosły o wszczęciu przeciw b. zarządcom Żyrardowa śledztwa ze strony prokuratury. Jesteśmy przekonani, że polscy poplecznicy i współtowarzysze oszustw p. Boussaca staną wobec wzgardy całego społeczeństwa, że za czyny swoje poniosą pełną odpowiedzialność.

Wyniki śledztwa i ewentualny prze wód sądowy przeświecą reflektorem wymiaru sprawiedliwości całe to bagno oszustw, korupcji i wylawia nazwiska polskich aferzystów, dyskontujących za usługi przeszłości na wysługi dla miedzynarodowych Boussaców.

J. Drz.

Likwidacja jaskini gry w Łodzi.

Wykrycie zakonspirowanej ruletki.

4-ch bankierów hazardu, 18 graczy, gotówka i sztony w rękach policji.

Łódź, dnia 11-go sierpnia. — W Łodzi powstało szereg zakonspirowanych i dobrze ukrytych jaskiń gry, gdzie sprytni oszuści, zastawiają sidła na naiwnych, pragnących w sposób nielegalny, z pomocą gry w karty czy też nawet w ruletkę zdobyć majątek.

Jak się kończą takie zamiary zdobycia majątku na drodze hazardu, nie trzeba opisywać. Zrujnowani gracze, pozbawieni nie tylko gotówki, ale i ostatnich kosztowności, kończą nierzadko samobójstwem, lub popadają w obłąkanie, jak to miało ostatnio miejsce w Poznaniu.

Walke z tajemnymi jaskiniami utrudnia jeszcze i ten fakt, że ofiary niedozwolonej gry ukrywają się ze swoim nieszczęściem.

Policja jednak postanowiła zlikwidować tajne kasyna i wzmocniła obserwację nad podejrzanyimi lokalami.

Ubiegłej nocy wywiadowcy policyjni pod komendą nadkomisarza Weyera wkroczyli do lokalu niejakiego Borsztajna przy ulicy Żwirki 18, gdzie „nakryto” całą ruletkę, dobrze zakonspirowaną i strzeżoną. Okna zamknięte były szczelnymi sztorami, głośno gwar rozmów rozmaitościowych graczy.

W lokalu zakazanego kasyna gry zatrzymani zostali czterej pomysłowi bankierzy: Maksymilian Orzechowski, Józef Blachmann, R. Olejniczaka oraz J. Krochmalnik. Poza tym zatrzymanych zostało 18 graczy rekrutujących się z bogatszych sfer tutejszego społeczeństwa.

Policja zatrzymała również do dyspozycji prokuratora znalezione na stołach gry gotówkę, całą masę sztonych i inne utensylia gry hazardowej.

Nocna wizyta policji wywołała popłoch wśród „sfer” zainteresowanych w hazardzie.

Dwóch robotników zasypanych w dole kanalizacyjnym.

Obydwu odwieziono do lecznicy.

Z Łodzi donoszą:

Na posesji przy ulicy Lipowej 54 prze prowadzane są roboty nad budową przyłączenia kanalizacyjnego. Roboty ziemne dla przedsiębiorstwa inż. Wł. Haltrecht przy ul. Piotrkowskiej 132 prowadzi przedsiębiorca Ignacy Ptak.

Przy robotach zatrudnionych było kilku robotników między innymi zaś Andrzej Puchalski zamieszkały przy ul. Rembielińskiej 25 i Stefan Ludwiczak, zamieszkały przy ulicy Śródmiejskiej 73.

W pewnym momencie, gdy Puchalski, Ludwiczak i jeden z pozostałych robotników zatrudnieni byli w wykopie, spowodu nieodpowiedniego zabezpieczenia brzegów zawaliły się ściany wykopu i wszyscy trzej robot

nicy zostali żywcem zasypani.

Jeden zdołał uwolnić się w ostatniej chwili, natomiast Ludwiczak i Puchalski zniknęli pod ziemią. Pozostali robotnicy pośpieszyli z pomocą i po kilku minutach gorączkowej pracy zdołali wydobyć osłabionych i nieprzytomnych, lecz żywych.

Wezwany lekarz pogotowia ubezpieczalni społecznej udzielił poszkodowanym pierwszej pomocy i przewiózł do lecznicy w stanie osłabionym.

ZAKUPY SOWIECKIE ZAGRANICĄ.

Donoszą z Moskwy, że rząd sowiecki zamierza zakupić saletę chilijską za około pięć milionów rubli. 25% tej sumy Sowiety zapłacą towarem.

W tych dniach udzielił rząd sowiecki fabrykom niemieckim większych zamówień na narzędzia i maszyny rolnicze, a producentom angielskim na dostawę miedzi i cyny za łączną sumę półtora miliona rubli.

Oszust zbierał ofiary na powodzian.

Wieluń, 11 8. W Działoszynie za trzymany został Orawiec vel Morawiec Stefan Ignacy lat 32 zam. w Częstochowie. który zbierał składki

na powodzian

w Małopolsce.

Morawiec karany był już kilkakrotnie za kradzież i ofiary zbierał bez upoważnienia.

Półtora miliona ubezpieczonych.

W końcu I kwartału r. b. liczba ubezpieczonych w ubezpieczalniach społecznych na terenie całej Polski wynosiła 1,509,862 osoby (z 386.073 zakładów pracy), w tem 1,252,100 robotników i 125,762 pracowników umysłowych.

Ubezpieczeniu na wypadek choroby podlega 1,476,910 ubezpieczonych, ubezpieczeniu emerytalnemu robotników 1,186,613, ZUPU (ubezpieczenia emerytalne i na wypadek bezrobocia) 230,302 pracowników umysłowych, ubezpieczeniu zaś od wypadków przy pracy 1,509,862 robotników.

MĘŻCZYŹNI CHORUJĄ CZĘŚCIEJ NIŻ KOBIETY.

Jak wynika z danych statystycznych urzędu statystycznego Rzeszy, w r. 1933 zarejestrowano 740 000 chorych mężczyzn wobec 359 000 chorych kobiet. Kobiety w młodszym wieku ulegają częściej chorobom, ale poczynając od 35 lat stosunek zachorowań przesuwa się definitywnie na korzyść kobiet. Gdy na każdych 100 mężczyzn przypada 46 chorych, to na 100 kobiet — tylko 41.

Termin zajęć na wyższych uczelniach.

Nowa taryfa opłat.

Władze uniwersyteckie wyznaczyły w b. tygodniu ścisły termin rozpoczęcia zajęć wykładowych i ćwiczeń. Normalne zajęcia na wszystkich wyższych uczelniach w stolicy rozpoczynają się w r. b. dopiero 8 października. Termin zajęć został przez MWRP. przesunięty o jeden tydzień.

W r. ub., jak wiadomo wykłady rozpoczęły się w dniu 1 października.

Korzystając z ferii letnich we wszystkich wyższych uczelniach w Warszawie, przepro

wadzone są gruntowne remonty gmachów.

Objęcie urzędowania przez rektorów i nowo obranych dziekanów nastąpi w dniu 1 września r. b.

Na U. W. obowiązywać będzie w r. b. następująca taksza za czesne: na 1-m roku opłata wyniesie 270 złotych bez dodatków specjalnych, na II-m roku 250 zł. na trzecim 220 zł. na 4 i 5 obowiązywać będą stawki dawniejsze.

Krwawy dramat małżeński rumuńskiego porucznika pilota.

Siery towarzyskie Czerniowiec pozostają pod wrażeniem okropnej tragedii, jaka się rozegrała przy ul. Feniks. — Porucznik — pilot Bofrid Gheorge zastrzelił swą 24-letnią żonę

i swego 2 i pół-letniego synka, a następnie wpakował sobie sam kulę rewol

werową w głowę. Wszystkie strzały były śmiertelne.

Por. Bofrid znajdował się ostatnio w tarapatach pieniężnych i domagał się bezskutecznie od teścia wypłacenia przyręconego posagu w wysokości 200 tysięcy lei.

FR. HARPER.

Dług Hanki Wolskiej

7)

(ODWET)

Współczesna powieść obyczajowa. Adaptacja autoryzowana Eug. Baluckiego

Im ścisiej formułował swoje wywody, tem otwarciej i poufalej mówił; odnosiło się wrażenie, iż zależy mu wyłącznie na stwierdzeniu, że w danym wypadku miał miejsce fakt nie samobójstwa, lecz morderstwa — a kto jej popełnił, zdawało się, nie interesuje go wcale.

Kolegę zastąpił drugi komisarz, niepalący. Splótł ręce na kolanach i oświadczył ze wzruszeniem ramion, że z drugiej strony wiele przemawia przeciw morderstwu. Służący zeznał, że między piątą a szóstą nikogo nie było w całym domu oprócz niego i kucharki; te dwie osoby nie wchodziły w rachubę, jeśli się mówi o zbrodni. Co dotyczy pana Dunin-Stockiego, to właśnie w krytycznym czasie widziano go u jubilera Hegli na, później w kwiaciarni „Cintra” — oko liczności wystarczające dla wyłączenia go poza nawias wszelkich podejrzeń. Zre szła narazie nie to jest ważnem, jak za kwalifikować dany wypadek — jako mord czy jako samobójstwo; przedewszystkiem trzeba dołożyć starań do ustalenia tożsamości nieboszczyka, ponieważ na zwisko Szwarzberg jest całkiem nieznaną i wygląda raczej na pseudonim. Już telefonowano do Paryża i prosiło tam tejsze władze o informacje; doraźne badania dały wyniki: „nieznany”. I właśnie z tego powodu zwraca się do pani Wolskiej z prośbą, by zechciała dopomóc w ustaleniu tożsamości.

Hanka Wolska czuła, że jej serce bije równo jak zegarek i ten spokojny rytm

własnego serca nastroił ją na głęboką obojętność. Póki obaj urzędnicy policji opłatywali ją siecią misternych pytań, mogących obezwładnić nawet niewinnego, czuła, jak po całym ciele rozlewa się fala przyjemnego osłabienia, niosąc ze sobą jedno przemożne pragnienie — spać, spać za wszelką cenę! Jak przez sen słyszała słowa, chociaż obaj raptem zaczęli mówić znacznie głośniejszym głosem niż poprzednio, przysuwając się do niej ze swoimi krzesłami.

Urzędnik, któremu kaszel ciągle przeszkadzał, nadając głosowi niezwykłą miękkość przytoczył przykład z własnej praktyki, gdy przed kilku laty udało mu się wyświecić bardzo ciężką sprawę. O koliczności, towarzyszące jej, były identycznie takie same, jak w danym wypadku i tylko użycie trucizny doprowadziło go na podejrzenie, że tu należy szukać kobiecej ręki. I rzeczywiście, podczas badania ta pani załamała się i wyznała całą prawdę. Zasadniczo kobieta nie zabija z niskich pobudek; nie, jeśli już się zdecydowała na straszny czyn, to z pewnością była do tego zmuszona i prawie zawsze znajduje się okoliczności uniemożliwiające, a w każdym razie znacznie łagodzące jej winę. Tak było i w tym wypadku, o którym opowiada — kobieta została niewinniona; całe szczęście, że na stanowiskach sędziów są jeszcze ludzie, którzy w swoich wyrokach powodują się uczuciem człowieczeństwa.

Głos i styl opowiadania robiły wrażenie

nie towarzyskiej rozmowy prowadzonej dla zabicia czasu. Na zakończenie za pytał, czy nie życzy sobie zapalić, i przysunął pudełko z papierosami.

— W jakim celu opowiada mi pan tę historję — zapytała Hanka Wolska, biorąc papierosa.

Gdy zapalała zapalke, spostrzegła, że spojrzenie obu komisarzy jest skierowane na jej ręce. Wiedziała, że ręka nie drgnęła i dziwny uśmiech zaigrał na jej ustach.

— Nie wiem, czym dobrze zrozumiała. Czy panowie myślą, że mam coś wspólnego z tą sprawą?

— Ja nic nie myślę — odpowiedział urzędnik policji niepalący. — Jedynie za pytuję: zna pani nazwisko Szwarzberg?

— Nie! — rzekła twardo i stanowczo.

— Jeszcze jedno pytanie. Czy wydaje się pani wiarogodnem, żeby ktoś wyszu kał sobie obce mieszkanie tylko po to, by się pozbawić życia?

— Uważam to za niemożliwe — zgodziła się spokojnie, zaciągając się papierosem i wyrzucając przed siebie smugę dymu.

Komisarz przymrużył oczy i oświadczył, patrząc na nią przenikliwie:

— Pan Dunin-Stocki zaprowadził nas do pokoju pani. Przejrzeliśmy korespondencję pani.

— Panowie nie mogli znaleźć w moich listach nic takiego, co by świadczyło przeciwko mnie — odpowiedziała prosto.

— Znaleźliśmy parę listów, podpisanych literą „O”. To jest pierwsza litera imienia Szwarzberga — Otto.

— Listy pochodzące od mego ojca, a to „O”, które pana interesuje, jest pierwszą literą słowa „ojciec”. Listy te są pisane po polsku.

Nagle w jej twarzy zaszła zmiana: kąciki ust opuściły się wdół, nozdrza zadrgały, oddech stał się urywany, coraz

częściej westchnienia przeszły w łkanie. Na całą minutę zaległa zupełna cisza, przerywana jedynie płacem dziewczyny, która siedziała wyprostowana z podniesioną głową.

— W tych listach często się powtarza imię Ela. Kto to jest?

— Siostra — odpowiedziała Wolska, podnosząc do twarzy chustkę. — Ojciec prosił, bym się nią opiekowała, bo zawsze była bardzo lekkomyślna.

— Gdzie jest obecnie siostra pani?

Mocno zarumieniła się i do krwi przygryzła dolną wargę.

— Jest zagranicą.

— Zameżna?

— Nie.

— Czem się zajmuje?

— Jest tancerką — odpowiedziała Wolska, wybuchając ponownie łkaniem.

Nie mogła się opanować i jednocześnie nie wiedziała, dlaczego płacze. Czuła, że ma mokre policzki, machinalnie wycierała chustką twarz, oczy, nos; jednak nie była zdolna opanować się i słychać szlochania.

W kącie pokoju siedział Stocki i niewymownie cierpiał, widząc płaczącą Hankę.

— Przecież dziś są jej urodziny — myślał odrętwiały z bólu i raptem wspominał karawan, który tego dnia wieczorem spotkał na ulicy.

Drugi komisarz, paląc nieodczepnego papierosa i pokasłując bezustanku, wsadził mocno na nos binokle i przysunął się ze swoim krzesłem jeszcze bliżej:

— Nie chcemy niepotrzebnie dreczyć pani — powiedział miękko. Wiemy doskonale, że nawet cień podejrzenia sprawia pani ból.

Mówiąc to patrzył ostro przez binokle na chustkę, która dziewczyna trzymała w ręku.

d. c. n.

Na froncie pracy

Konferencja międzyzwiązkowa w sprawie urlopów i deputatów dla wracających z turnusów

Zamknięcie kop. „Szczęście Luizy” w Szopienicach

W dniu wczorajszym odbyła się konferencja międzyzwiązkowa w sprawie urlopów taryfowych i deputatów dla turnusowo urlopowanych robotników.

Jak już donieśliśmy na ostatnim posiedzeniu Głównego Wydziału Parytetycznego przedstawiciele pracodawców wysunęli propozycję,

że okres wyczekiwania będzie się liczył od 1. 7. 1934, tak, że ostatecznie z dniem 1. 7. 1935 r. robotnicy powracający z urlopów turnusowych otrzymywali by urlopy taryfowe i węgiel deputatowy.

Wobec niedojścia do porozumienia konferencja się rozbiła.

Na wczorajszej konferencji międzyzwiązkowej postanowiono interwenjować w tej sprawie u komisarsza demobilizacyjnego.

Delegacja udała się do komisarsza demobilizacyjnego, któremu przedstawiono spór i nieuzasadnione stanowisko przedstawicieli pracodawców. Komisarz demobilizacyjny przyrzekł delegacji, że sprawą się zajmie i przeprowadzi dalsze pertraktacje.

Na zarządzenie Okręgowego Urzędu Górniczego w Katowicach została unieruchomiona kopalnia Szczęście Luizy w Małej Dąbrowce.

W uzasadnieniu zamknięcia kopalni Urząd Górniczy podał, że dyrekcja nie przestrzega przepisów policyjno-górnich, mianowicie

nie wbudowuje podsadki w niebezpiecznych miejscach, co może spowodować większą katastrofę kopalnianą.

Dyrekcja kopalni wniosła przeciwko zarządzeniu protest do wyższego Urzędu Górniczego, który wyda w tej sprawie ostateczną decyzję po zbadaniu warunków tej kopalni.

Jak się dowiadujemy dyrekcja nie wypłaca od lipca robotnikom należności za pracę, znajdują się oni wobec tego w krytycznej sytuacji.

Szajka trucicieli na Węgrzech Narkotyki w lampach radiowych

BUDAPESZT, 10. 8. Policja budapeszteńska zlikwidowała ubiegłej nocy wielką centralę narkotyków, przyczem w ręce jej wpadł „król” budapeszteńskiego rynku narkotyków, Bordas.

Przy drzwiach zamkniętych

Sąd Okręgowy w Katowicach pod przewodnictwem sędziego dr. Szybiaka oraz sędziów Herwego i Zdankiewicza rozpatrywał w dniu wczorajszym przy drzwiach zamkniętych sprawę przeciwko Gertrudzie Hoffmann oskarżonej o szpiegostwo na rzecz ościennego państwa. Akt oskarżenia popierał prokurator Mehoffer. W wyniku przewodu sądowego skazano kobietę-szpiega na 5 lat więzienia.

„Ogolił” fryzjera

Zakład fryzjerski Fliśnika w Chorzowie 1. (Stawowa 4) odwiedził wczoraj wielce niepożądany klient. Kazał się ostrzyć, ogolić i w trakcie tych czynności wyciągnął subjektowi, Edmundowi Piotrowskiemu z Chorzowa III. (Królhucka 20) portfel zawierający zgórą 50 złotych.

Kasiarze za kratą

Z Cieszyna donoszą: Ubiegłej nocy patrol policyjny przytrzymał na ul. Bobreckiej znanych na terenie powiatu niebezpiecznych włamywaczy, Ludwika Szuścika z Krasnej i Macieja Byłoka.

Przy rewizji osobistej okazało się, że są oni w posiadaniu całego arsenału złodziejskich narzędzi.

Ponieważ zachodzi podejrzenie, że są oni sprawcami dokonanych ostatnio włamań kocielnych, przekazano ich posterunkowi w Skoczowie dla przeprowadzenia dalszych dochodzeń.

Sport

O WSZYSTKIEM POTROCHU ...

KS Slavia (Ruda), jeden z najstarszych klubów polskich na Śląsku, obchodzi w dniach 15 — 19 8 b. r. piętnastolecie swego istnienia.

Mucha, członek czeladzkiego Sokola i najlepszy lekkoatleta Zagłębia, przechodzi do Sokola Krywałdzkiego.

Joszke (A. K. S.), repr. bramkarz śląski, otrzymał zwolnienie ze swego macierzystego klubu i przeniósł się na Śląsk Opolski.

Wójtiewicz (CIWF), obejmie w najbliższym czasie treningi nad chorzowskim Stadionem.

Kopeć, wychowanek KS 22 Mała-Dąbrowka i b. zawodnik SV 09 Bytom otrzymał (za psikusze), zwolnienie i zasilił TS Wisła (Kraków).

W ubiegłą sobotę, dnia 4. b. m. i niedzielę dnia 5. sierpnia b. r. bawiła w Kępnie rezerwowa drużyna Ruchu, gdzie rozegrała przyjacielskie zawody piłkarskie z tamtą drużyną T. G. S. Sokół wygrywając w I-szym dniu w stosunku 3 : 1 zaś w drugim 2 : 1.

RUCH c/a LEGJA.

W nadchodzącą niedzielę odbędą się na Śląsku zawody o mistrzostwo Ligi P. Z. P. N.

Ruch będzie miał niełatwą przeprawę, tem więcej, że drużyna Legii zjeżdża na Śląsk w swym kompletnym składzie z reprezentantami Martyną i Nawrotem.

Ruch niewątpliwie dążyć będzie do zwycięstwa, by bronić zdobytego tytułu mistrzowskiego i wzmocnić swą czołową lokatę w tabeli, oraz zrehabilitować się w oczach swych sympatyków za osiągnięty w Warszawie wynik remisowy.

Do zawodów z Legią wystąpi Ruch z Giezmą który wyleczył się już z kontuzji odniesionej w Lwowie.

Wspomniane zawody odbędą się na boisku K. S. Ruch w Wielkich Hajdukach przy ul. Kalina o godz. 16.45.

Zawody poprzedzi spotkanie Ruch IB c/a K. S. „23” Czerwionka.

Dusił staruszkę pierzyną

Napad rabunkowy w Goduli

Do mieszkania 73-letniej Albiny Madly w Goduli (3 Maja 6) włamał się ubiegłego wieczoru jakiś osobnik, który po otwarciu wytrychem drzwi od kuchni, przeszedł do pokoju, gdzie spała staruszka i zarzuciwszy jej pierzynę na głowę, poczał ją dusić.

W pewnym momencie staruszka udało się

uchylić duszącą ją pierzynę i poczęła przeraźliwie wzywać pomocy, wobec czego przerażony rabuś obawiając się ujęcia zbiegł.

Istnieją silne podejrzenia, że sprawcą tego napadu jest zamieszkały w tym samym domu Eryk Łachub. Dochodzenia przeprowadza miejscowy posterunek policji.

Składał ofiary na rzecz powodzian

Bez paszportów i wiz

trafili prosto do aresztu

Nieudała wyprawa będzinerów do Belgii

Gdy u jednych źródłem odwagi jest miłość ojczyzny względnie umiłowanie wielkich idei — wyznawcom religii mojżeszowej, odwagi dodaje interes.

Takimi odważnymi są np. Moszek Boekermelster z Sosnowca, Mendel Nudelman z Będzina, Benjamin Silberberg z Wierzbik oraz

Szymon Frydman z żoną Goldą z Radomia.

Jakkolwiek wszyscy pochodzą z innych miejscowości, przecież wśród ogromu izraelitów w Polsce zdołali się odnaleźć i omówić tanią jazdę bez paszportu do Belgii via znieprawdzone Niemcy. Plan był dobry, tylko całe nieszczęście w tem, że się nie udał.

Pod wpływem manji

chciał zamordować bezrobotnego

Do mieszkania bezrobotnego Wilhelma Lipy w Orzegowie (Stawowa 15) przybył wczorajszego rana robotnik Wiktor Wagner, który nic nie mówiąc dobył noża i ugodził Lipę w pierś. Nóż zatrzymał się na szczęście na grubiej podściółce ubrania i do ciała nie doszedł. Wywiązała się szamotanina, przy której

Wagner odniósł ranę ręki.

Zajście zlikwidowała policja, która ustaliła, że Wagner jest upośledzony na umyśle i cała napaść wynikała na tle manji prześladowczej, bowiem Lipa wogóle Wagnerowi nie jest znany.

Centrala mieściła się w zakonspirowanym mieszkaniu w dzielnicy klubów nocnych, The-resienstadt.

W ręce policji wpadły zapasy morfiny, kokainy i innych narkotyków ogólnej wartości 100.000 pengő.

Narkotyki były sprytnie poukrywane w meblach, bańkach do mleka, butelkach, a nawet w lampkach radioaparatu i wózku dziecięcym.

Spowodował wypadek i zbiegł

Z Lublińca donoszą: Na ul. Paderewskiego najechał onegdaj na parokonną furmankę Józefa Pawełczaka z Iwanowic samochód półciężarowy z przyczepką. Szofer spostrzegłszy, iż skutkiem wypadku furmanka została znacznie uszkodzona a koń padł ze złamaną nogą, dodał gazu i zbiegł.

Okaleczonego konia strzelono. Za zbiegłym kierowcą wdrożono poszukiwania.

Przemykającą się przez zieloną granicę paczkę bohaterów zatrzymała niemiecka straż graniczna. Całą piątkę, która w podróży na Zachód zgoliła pejsy, zrzuciła hałaty i wogóle przygotowała się na wykwinne bytowanie — wsadzono do aresztu i wytoczono sprawę karną o nielegalne przekroczenie granicy.

Bohaterska piątka zafasowała po sześć tygodni aresztu, które odsiedziała jak drut. Będzie teraz udawać przednią straż prześladowanej rasy i opowiadać cuda o barbarzyństwie Niemców, którzy zatrzymali ich mimo... posiadania paszportów. Poprostu z nienawiści.

Zamiast do Belgii, całe grono w dniu wczorajszym odstawiono do granicy polskiej, gdzie z tęsknotą oczekiwanych obywateli przejęły polskie władze graniczne.

Chociaż przyjmowano ich bez muzyki — z nabożeństwem ucałowali ziemię, deklamując wspólnie: „Polsko, ty jesteś jak zdrowie, ile Cię cenił trzeba ten tylko się dowie, kto Cie stracił”...

Golebiarze

Przed Sądem Okręgowym w Katowicach odpowiadali wczoraj Franciszek Tyba i Walter Zientek z Zależa obwinieni o uprawianie polowania na cudze gołębie.

Sąd nie dał wiary ich tłumaczeniu i skazał obu po 1 tygodniu więzienia.

RADJO

KATOWICE Sobota, 11 sierpnia.

6.30 — 7.40 Audycja poranna 11.57 Sygnał czasu, hejnał oraz wiadomości meteorologiczne. 12.10 Muzyka (płyty) 13.05 Koncert zespołu salonowego 14.00 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Koncert orkiestry wiejskiej 16.40 Utwory fortepianowe 17.00 Stuchowisko dla dzieci 17.25 Koncert kameralny 18.00 „Co czuć?” 18.15 Koncert popularny 18.45 Poradnia budowlana 18.55 Rozmaitości 19.00 Skrzynka pocztowa dla dzieci 19.15 Muzyka (płyty) 19.50 Wiadomości sportowe 20.00 Koncert Chopinowski 20.30 Gawęda z słuchaczami angielskimi 20.40 Recital śpiewaczy 21.00 Capstrzyk 21.12 Koncert muzyki lekkiej 22.00 Pogadanka 22.10 Muzyka taneczna 23.10 Audycja humorystyczno-satyryczna 23.40 — 24.00 Muzyka (płyty).

Kto wyjeżdża na wakacje

niech pamięta,

że wszędzie może mu towarzyszyć

„NOWY CZAS”

Prenumerata z dołączaniem co rano przez nocie

Zł. 2.50

Adres należy podać administracji, bezpośrednio

„DUCHY” MAJĄ SWYCH ZWOLENNIKÓW. Niesamowite muzeum.

Rozum ludzki bada głębiny morskie, sięga do stratosfery i wzbija się ku dalekim gwiazdom. Leczą ciągle jeszcze pozostają niewytłumaczalne dla niego zjawiska: życie pozagrobowe i siły medialne. Zainteresowania tego rodzaju są zawsze jednakowo silne i wielu uczonych całe życie nieraz pracuje nad zbadaniem

postępowania „duchów” i nad nawiązaniem z nimi istotnego kontaktu.

Na czele tego niezwykle interesującego ruchu naukowego, znajdują się: Karol Richet, profesor Sorbony i Hans Driesch, znany niemiecki uczony. Interesują się oni przede wszystkim zjawiskami telekinetycznymi i „aportem”, t. j. przenoszeniem niewytłumaczalnym różnych przedmiotów, lub poruszaniem się przedmiotów martwych. Ten nowy kierunek naukowy nazywany jest parapsychologią, lub metafizyką.

Parapsychologia bada z punktu widzenia naukowego i pod ścisłą kontrolą naturę sił działających i stawia pytanie, czy można tu brać pod uwagę wpływ duszy osób zmarłych?

W pierwszym i jedynym muzeum metafizycznym świata w Budapeszcie, znajduje się

interesujące laboratorium,

w którym uczeni badają owe zjawiska nadprzyrodzone, oraz założyli przy nim „muzeum duchów”. Znajduje się w nim kolekcja przedmiotów, przyniesionych przez „duchy”. Widzimy więc sztaby żelazne, długie na pół metra, kamienie o wadze 7 do 9 kg., stare dachówki i inne przedmioty, przynie-

sione w niezwykle sposób na stół spirytyczny. Kartka, przyczepiona do każdego eksponatu, mówi, w jaki sposób został on aportowany, co stwierdzają podpisy wiarygodnych świadków. Często się zdarza, że spadają one poprostu z sufitu na stół, niepoprzedzone żadnym znakiem, albo „przenikają” do pokoju ze ściśle zamkniętych szuflad. Innym razem medium uprzedza, że „duch” przyniesie żądany przedmiot, ścisła kontrola i rewidowanie uczestników seansów przed ich wejściem do pokoju, wykluczają — podobno —

wszelkie oszustwa.

Ogólne zainteresowanie budzą w muzeum budapeszteńskim stare medale, naboje, łańcuchy, kwiaty, gałęzie, a także i książki, przynieszone przez „duchy”. Najdziwniejsze jest to, że w laboratorium tem żyją do dziś dnia w dobrym zdrowiu przyniesione przez „ducha”...

żółw i białe myszy.

Fotografie i rysunki, pokrywające ściany muzeum, przedstawiają fruujące krzesła, wirujące stoliki, oraz ubrania uczestników seansów, otoczone, jakby świetlaną obwódką, pokoje oświetlone niezwykle światłem, oraz inne zjawiska fizyczne i telekinetyczne.

W muzeum tem można też zobaczyć fenomenalne dowody „cudów” znanej spirytystki, Silwert z Grazu.

Najwartościowszą zdobyczą muzeum „duchów” są przedewszystkiem dokumenty przebiegu seansów, zebrane do dnia dzisiejszego.

Nowe zagłębienie węglowe powstaje na Dalekim Wschodzie.

Druga piatiletka sowiecka obejmuje między innymi zagłębienie eksploatacji ogromnego zagłębienia węglowego w dolinie rzeki Bureji, jako bazy zaopatrzenia w paliwo sowieckiego Dalekiego Wschodu.

Burejskie zagłębienie węglowe położone jest w środkowym biegu Bureji, w odległości 400 kilometrów na północ-wschód od magistrali kolejowej. Obejmuje ono powierzchnię

11 tysięcy klm. kw.

Pierwsze badania, które stwierdziły obecność pokładów węgla, w urwistych brzegach rzeki, dokonane były jeszcze w zeszłym stuleciu. Jednakże systematyczne i głębsze badania zorganizowane zostały dopiero przez geologów sowieckich w 1930—31 roku.

W wyniku tych badań ustalono dotychczas, że zapasy węgla nad Bureją liczą około 100 miliardów ton,

t. j. półtora raza więcej, niż Zagłębienie Donieckie. Węgiel burejski odznacza się wysoką jakością: koksuje się, wykazuje wielką wydajność ciepła i pozostawia stosunkowo mało popiołu.

Obok Zagłębienia węglowego, wykryto wielkie pokłady rud żelaznych, obliczanych na 600 milj. tonn rudy, zdanej dla celów hutniczych. Sąsiedztwo węgla burejskiego i rudy pozwala na stworzenie na miejscu przemysłu hutniczego. Plan drugiej pięciolatki przewiduje, prócz eksploatacji Burejskiego Zagłębienia węglowego również i budowę zakładów hutniczych.

Otwiera to nowe perspektywy dla rozwoju ekonomicznego tego kraju, któ-

ry obfituje pozatem w lasy, złoto, zwierzęta futerkowe itd. Znajdująca się obecnie w budowie Bajkalsko - Amurska magistrala kolejowa przetnie Zagłębienie Burejskie i przyczyni się również do rozwoju gospodarczego i kulturalnego dzikiej tajgi. Rzeka Bureja nadaje się bardzo dobrze

do żeglugi, spławu i budowy elektrowni

wodnych. Gotowe już są projekty czterech hydroelektrowni na rzece Bureji i dwóch na rzece Tyrmie (dopływ Bureji), o mocy ogółem około 1,5 miliona kilowatów.

Zorganizowane już zostało kierownictwo budowy kopalni zagłębienia Burejskiego „(Burejstroj)”.

Wysłana została na miejsce budowy ekspedycja, złożona ze specjalistów w różnych dziedzinach gospodarstwa narodowego, oraz z ludzi, wyznaczonych do budowy przedsiębiorstw po mocnych, do wyrębu lasów i do stworzenia niezbędnej bazy aprowizacyjnej.

Buduje się już drogi i mieszkania dla robotników.

NAJMŁODSZA PARA MAŁŻEŃSKA WE FRANCJI.

W okresie rekordów, których ojczyzną jest przeważnie Ameryka, występuje od czasu do czasu na widownię i Europa. W tych dniach odbył się w Prowins ślub młodej pary: on, Emile Besson, liczy sobie tylko 16 lat, ona, Madeleine Picq, aż 15 wiosen. Młody małżonek jest robotnikiem rolnym, a młodziutka Magdalena siódmym skolei dzieckiem p. Picq, żony górnika z Briey.

MAURYCY NOURY.

Na plaży.

— Czy wiecie jak zareagowała panna Anna Granlay gdy oznajmiłem jej o moich zaręczynach z Ryszardem? — pytała Marcelka.

— No! Winszowała ci chyba! — odpowiedziały towarzyski jej chórem:

— Akurat! — podchwyciła panią z przekąsem — szepnęła „biedaczko!” kiwając smutnie głową.

Śmiech i okrzyki oburzenia rozległy się pod namiotem, gdzie kilka główek dziewczęcych stykało się onal ze sobą, podczas gdy reszta ich ciała zaledwie okryta trykotami bronzowiła się na słońcu.

— Niema w tem nie ubliżającego dla Ryszarda — nadmieniła Marcelka dbała o opinię narzeczonego — gdyż panna Granlay nie znała przyszłego mego męża z nazwiska nawet! Bądź co bądź powiedźcie mi, co myślicie o tem?

— „Ze panna Granlay lubuje się w paradoskach”...

— „Ze jest przeciwniczką, ba, wrogiem nawet małżeństwa”...

— „Ze jest feministką!”... — wołały panienki jedna przez drugą.

— Nie ty jedna — odezwała się w końcu milcząca dotychczas Celina — zasłużyłaś na współczucie w oczach panny Granlay — ja znam ją z Paryża i spotykając się z nią w towarzystwie miałam nieraz sposobność obserwować grę jej twarzy na widok panny młodej w ślubnym welonie lub oczu sprzeniewierzenia się męża czy kochanka nie omieszkała nigdy zauważyć kostyczki:

„Czy to nowina! Wszyscy mężczyźni są jednacy!”

— Ona zniechęca do małżeństwa, do prawdy; — zauważyła Marcelka wdychając:

— Jest zniechęcona raczej — sprostowała łem plażując w pobliżu gromadki panienek.

— Czy to ładnie, podsłuchiwać! — obruszyła się Celina — nie przypuszczałam że temat poruszony przez nas zdoła oderwać poważnego pana od lektury.

— Zniechęcona? — powiedział pan, podchwyciła Marcelka unosząc się na łokciu i otrząsając piasek z rozwichrzonych swych złocistych loków — pan wie coś o niej, prawdopodobnie. Niechże pan powie nam jaką krzywdę wyrządził jej jeden z panu podobnych. Przeszłość panny Granlay interesuje mnie bardzo.

— Nie wiem nic — odparłem — nie domyślałem się nawet niczego, mimo, że znam się z panną Anną Granlay od dziecińczych lat. Wiadomo mi tylko że głucha i obojętna była zawsze na hołdy składane niepospolitej jej urodzie, że odrzuciła niejedną świetną partję; dała nawet kosza zacnemu pułkownikowi Dimier, zamożnemu rozbrawianemu wówczas porucznikowi marynarki, odpaliła bez namysłu Andrieux, bogatego przemysłowca, dziś jeszcze niepokieszonego podobno i wielu, wielu innych, których nazwisk nie pamiętam.

Nic innego prawdopodobnie, jak tylko bolesny zawód miłosny wpłynąć musiał na nieprzychylnie jej ustosunkowanie się do pici brzydkiej. Jaki zawód nie mam pojęcia, gdyż panna Granlay mimo serdecznej przyjaźni, łączącej nas od wielu lat nie zwierzyła mi się nigdy z niczem.

Milczenie zapadło. Cień smutku powiół młodościanę twarzyczki na myśl, że kto wie, czy los nie szykuje im również goryczy zawodu, który zepsuje ich życie.

Przypadek chciał, że tego wieczora pan na Anna Granlay spacerując ze mną po wybrzeżu Atlantyku poruszyła sama drażliwy temat, którego nie ośmieliłem się dotykać nigdy.

— Ileż to razy — zaczęła po krótkiej rozmowie o „niczem”, — czuję badawczy twój wzrok utkwiony we mnie, kochany Armandzie i nieme w nich pytanie, dlaczego kroję na starą pannę, zamiast pomyśleć o założeniu własnego ogniska domowego?

— Dawno już chciałam opowiedzieć ci, literacie, banalne na pozór, nie wiele znaczące zdarzenie z okresu pierwszej mego młodo-

ści, które wszakże wycisnęło niezatarte piętno... wywarło decydujący wpływ na bieg mego życia.

Byłam wówczas podlotkiem, piętnastoletnią pensjonarką, w regulaminowym mundurku, z szeroką kokardą jedwabną, trzymającą w karkach puszyste me włosy na czubku głowy. Uśmiechnąłbyś się niedowierzająco gdybym pokazała ci wybladłą moją fotografię z owej epoki. Byłam hoża, wesoła i... i zalotna trochę podobno.

Lubiłam przyglądać się twarzy swej w wąskim zwierciadle pensyjnej umywalni, oraz sylwetce swojej odbijającej się w oknach wystaw sklepowych, które mijaliśmy podczas codziennych naszych spacerów po ulicach stolicy.

Pewnego dnia zauważyłam, że właściciel magazynu jubilerskiego, stojąc na najwyższym stopniu schodków wiodących do jego sklepu przyglądał mi się z zainteresowaniem. Odtąd ilekroć mijaliśmy jego magazyn, spojrzenia nasze krzyżowały się, przyczem wzrok młodego człowieka stawał się z dniem każdym coraz bardziej powłóczył, co wywoływało przyspieszone bicie mego serca i rumieniec na mej twarzy. Nieznajomy był piękny, Armandzie kochany! Miał ciemne faliste włosy, rysy klasyczne, duże marzące oczy i nieokreślony uśmiech na ustach.

Zdawało mi się nieraz, że chciał podejść i przedstawić mi się, lecz czujne oko panny Madrot, cerbera naszego, maszerującego tam i spowrotem wzdłuż podwójnego naszego szeregu stało mu na przeszkodzie.

W ciągu kilku następnych miesięcy żyłam jedynie myślą o tej chwili, w której ujrzę go przelotnie, zrozpaczona gdy wyjątkowo okoliczność zmuszała nas do pozostawania w murach szkolnych lub zmiany marszrutę podczas spaceru.

Zaniedbałam się w nauce marząc godzinami całami nad otwartą książką, której kartek nie odwracałam przez zapomnienie.

Koleżanki drwiły ze mnie, dopytując się natarczywie o obiekt moich medytacji; obiekt, z którym kryłam się zazdrośnie przed nimi.

Pewnego dnia ujrzałam złożoną ćwiartkę papieru w dłoni rzekomego Romea. Drgnęłam ze wzruszenia na myśl że przeznaczał ją dla mnie, wyczekując sposobności wsunięcia mi jej do ręki.

Noc całą spędziłam bezsennością na odtwarzaniu w wyobraźni treści jego listu.

Nazajutrz zdaleka już ujrzałam go schodzącego ze stopni schodów. Serce stanęło mi w piersi. O mały włos nie zemdlalam z radości... Ach! Czemuż nie umarłam wówczas w ekstazie szczęścia!...

Młody człowiek idący niedbale wzdłuż podwójnego naszego szeregu zbliżał się dotykając każdej z nas nieledwie, do mnie. Już, już wyciągałam rękę by chwycić kartkę, gdy nie rzuciwszy okiem nawet na mnie minął mnie, by wcisnąć papier do ręki jednej z moich koleżanek, starszej o parę lat ode mnie, nieładnej lecz bogatej panience, którą poznałam w wspólnych znajomych niedzieli ubiegłej.

Taki był koniec romantycznej mojej przygody. Przeciwnie! Banalna! Nieprawdaż? Dla mnie jednak była ciosem, po którym gorzki osad pozostał przez całe życie na dnie mojej duszy.

Nigdy odtąd nie mogłam uwierzyć w szczerość uczuć mężczyzn. Ilekroć dostrzegałam zainteresowanie w ich oczach, w pamięci stawał mi tamten, którego spojrzenie powłóczyło i wabiące uśmiech odurzył mnie.

Co chcesz, Armandzie kochany. Bagażny pozornie wypadek czyni nieraz człowieka kaleką na całe życie. Ja zaś kaleką jestem na duszy... Mogłabym dziś jeszcze wyjść za mąż, gdybym chciała. Lecz nie chcę... Nie mogę właściwie, bo nie wierzę mężczyznom i... nie mam szacunku dla nich. A czyż można nie szanować mężczyzny, którego nazwisko się nosi? Nie ufać ojcu swych dzieci?

Anna Granlay umilkła wpatrzona w nieskończoną taflę oceanu, podczas gdy ja rozmyślałam nad nieuczciwością pewnej kategorii mężczyzn, którzy lekkomyślnym swym postępowaniem, mrozą wrażliwe serca dziewczęce, wykołując je na całe życie.

Tum. J. S.

ABONAMENT miesięcznie w administracji wzgl. zamiejscowy zł. 2,50. zagranicą zł. 5,50.

CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona w tekście zł. 600 pół strony zł. 325 1mm. wiersz 1 łamowy opisowy zł. 250 specjalne zł. 150. reklamy 60 gr. drobne 15 groszy za wyraz. W niedzielę i dni świąteczne 25 proc. drożej

Druk i Wyd.: Nowy Czas. Katowice

Redaktor nac. i odpow. Józef Książek.

P. K. O. Nr. 300. 277.